

OSZTÁLYOZÁS		Tárgy	92
Hely		ifj. Krúdy Gyula	
Idő		"1962"	
Személy			
Helyszám			
Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző:	K. M.		
Cím:	Ifj. Gyula fia		
Forrás:	Magyar Nemzet		
(Hely)	1962. 04. 5	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
(Idő)			

Krúdy Gyula fia, ifj. Krúdy Gyula kedd reggel 62 éves korában meghalt.

Soha nem akart más lenni csak az apja fia. Apja halála után huszonkilenc évvel s úgy írta alá magát: ifjabb Krúdy Gyula.

Semmiféle érvényesülési kedv, ambíció nem fűtötte; nem akart előrejutni a hivatalban, nem akart szerepelni a közéletben. A könyvtárban íróasztala felett függött apja arcképe, és elvárta, hogy mindenki szövétegye a valóban feltűnő hasonlatosságot. Bajuszától semmi pénzért nem vált volna meg.

A Barcsay utcai gimnáziumban érettségizik, beiratkozik a Jogi Egyetemre, de indexét már a félév végén nem iratja alá a professzorokkal; mire való az ilyesmi? apja se végzett egyetemet. Itt-ott hivatalkoskodik a család különböző tagjainak igyekezetéből; A Reggelmél dolgozik, de nem jár be rendszeresen.

Amíg apja élt, semmiféle hivatalban tartósan nem volt maradása. Hogyan láthatta volna el szolgálatát apja mellett, ha nem rendelkezik szabadon az idejével? Őt kísérik, mellette üldögelni, ügyekben eljárni; — ez volt a hivatása. Elkíséri apját Nyíregyházára 1928 őszén az ötvenedik év ünneplésére. Hetekig laknak a Korona Szállóban, miközben két ügynök egy újabb Összegyűjtött Műveket terjeszt. A fiú ott van, ahol és amikor szükség van rá. Apja árnyéka.

Az apa erejét, akaratát, tehetségét, munkabírását nem osztotta meg fiával. Csak egészséges alaptermészetéből juttatott a fiúnak. Az apa minden férfiszünetéből kétszeresen, talán háromszorosan kivette részét, a fiú is kipróbál mindent, amiben apja örömét lelte.

Az apa halála után a fővárosnál kapott állást, és végül a Szabó Ervin Könyvtárban megtalálta a helyét. Könyvet szerető, tisztelő emberek köze kellett jutnia, hogy ne meneküljön el a négy fal közül.

A Fészekben is jól érezte magát, itt is apja emlékével élt, ennél több értékre nem tartott igényt. Nem próbálta ki soha saját erejét, hogy mire lenne képes csak azzal felvértezve; bölcs ember volt, megelégedett azzal, amiben nem volt versenytársa. És boldog ember volt, mert hírnév, vagyon, kitüntetés helyett csak barátságra, szeretetre vágyott, és ezt elérte.

Élete folyamán sok jó baráttra tett szert, akik szerették ezt a bohém, könnyelmű, lobbánékony, az igazi tudás és emberi nagyság előtt azonban fegyvereit letevő, ragaszkodó, őszinte embert, az utolsó Krúdy Gyulát.

K. M.